

[Edel Saunte.]

af byer, der ønsker en mælkeordning, og vi er dog i den situation, at vi nu har 47 byer med godt og vel 1 million indbyggere, der har en mælkeordning, bortset fra København og omegn, som er fast med i loven og ikke selv kan vælge, om man vil have en mælkeordning. Vi har endvidere 23 byer, som ikke har brug for en mælkeordning, fordi de ganske simpelt kun har et eller to mejerier og derfor ikke har det nødig; men vi har kun 13 byer, som ikke ønsker nogen rationaliseringsordning eller mælkeordning, hvilket skyldes, at disse 13 byer har ganske specielle løsninger på deres mælkeproblem. Yderligere ligger det helt klart, at disse 13 byer har højere mælkepris, og de hører dog til de mindste byer og er sådan beliggende, at de har nem tilførsel af mælk og ikke har de transportomkostninger, som en række byer har, der er med i en mælkeordning.

Jeg synes derfor, vi må kunne fastslå, at denne ordning, således som den praktiseres og vil blive praktiseret, betyder en prisfordel for forbrugerne, skaffer sundere og bedre mælk og ikke vækker nogen som helst irritation undtagen hos enkelte, ganske få, mennesker, som personligt er handelsmæssigt interesseret, og så hos mennesker som det ærede medlem hr. Anker Lau, for hvem det er et princip, eller som — således som det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp sagde — svæver højt oppe i luften og ikke har benene nede på jorden. Hans stillingtagen er ikke et udtryk for, hvordan forbrugerne bedst bliver hjulpet.

Anker Lau: Jeg havde egentlig ikke tænkt mig, at sagen skulle diskuteres videre i dag; jeg troede, vi havde gjort det tilstrækkelig ofte. Men jeg forstod at senere talere, at der stadig er noget at snakke om, og jeg må i hvert fald have lov at fremsætte nogle enkelte bemærkninger i anledning af det, der er blevet fremført.

Det ærede medlem fru Edel Saunte lagde jo afgørende vægt på prisen og al den

statistik, vi har siddet og rodet med i udvalget i lange tider, og som jeg ikke giver så forfærdelig meget for, idet bedømmelsen afhænger fuldstændig af, hvad man sammenligner med, og hvilke tidspunkter man vælger. Al denne statistik har jeg som sagt ikke så forfærdelig megen respekt for, men jeg må føje til, at for mig har prisspørgsmålet aldrig været det afgørende. Prisen kan godt være forkert, selv om den er fastsat på den nuværende måde, men det er et helt andet spørgsmål, som det ikke tjener noget formål mere at diskutere her.

Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp var inde på, at jeg — trods min ret betydelige vægt — svævede i luften og overhovedet ikke havde forbindelse med jorden og praktiske forhold. Jeg tror, det er meget farligt for visse partier her i salen, at man i den grad undervurderer princippernes betydning, at man går på akkord med alt muligt, bare der er en øre at tjene ved det. Man skal vær forsigtig med at gå på akkord med principper, som har betydning for hele befolkningens daglige liv, og det er jo det, der er tilfældet her. Man får det fremstillet, som om sådanne principper ikke betød noget, som om det var noget upolitisk, der foregik her. Jeg kan ikke tænke mig, at det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp er så naiv, at hun virkelig tror, at der ikke er politik i en sag som denne. Hvis det er tilfældet, er det beklageligt. Men jeg må naturligvis indrømme, at det radikale parti aldrig gennem årene har lagt så stor vægt på visse principper, men har løst alle problemer ud fra det såkaldt hensigtsmæssige — jeg tror, noget sådant engang er sagt af en fremtrædende radikal politiker.

Hvad angår grundloven og almenvellet, så glemte jeg ikke almenvellet; jeg sagde netop i dag: dette kan ikke have noget med almenvellet at gøre. Hvorfor har mælkehandel mere med almenvellet at gøre end handel med et hvilket som helst andet levnedsmiddel? I et land med en sociallovgivning, og hvor der er prisregulering,